

talt i sin Betænkning og derfor ogsaa de Endringsforslag, som det har stillet, da de ikke røre ved Lovens Grundvold, men kun gaae ud paa at tydeliggjøre og fuldstændiggjøre den i visse Retninger. Saaledes gaaer Endringsforslaget til § 5 ud paa fuldstændig at vise, hvorledes den fremtidige Bebyggelse skal ordnes, og hvilken Indskyldelse det vil have paa Taxationen af den Værdiforhøielse, som vil blive Følgen af denne Lov. Endringsforslaget til § 6 kan jeg heller ikke have Noget imod, da det giver Regjeringen større Frihed i dens eventuelle Forhandlinger med Kjøbenhavns Commune. Jeg kan vel være enig med den ærede Ordfører i, at denne Frihed i det Væsentlige allerede var givet ved det foreliggende Forslag, saaledes som denne Paragraph var affattet, men da det ikke er muligt at forudsæe, hvilke Forslag der kunne fremkomme under en saadan Forhandling, kan det kun være ønskeligt for Regjeringen, at der gives den den størst mulige Frihed, og at dette er tydeligt udtrykt i Loven. Der er en enkelt Retning, i hvilken jeg skal forbeholde mig efter fornøjet Forhandling med Udvalget at søge Udtrykket noget præciseret. Det er navnlig med Hensyn til § 2, hvor der er Tale om, hvad Taxationscommissionen skal tage Hensyn til, naar den skal taxere den Værdiforhøielse, som vil blive en Følge af, at der indrømmes Grundeierne indenfor Demarcationslinien Byggefrihed. Jeg troer, at der her er Trang til en noget tydeligere Udtalelse, idet navnlig det Tidrum, inden hvilket Planen for Bebyggelsen kan ventes bragt til Udførelse, og inden hvilket de Veie, som ville blive anlagte efter denne Plan, kunne ventes tilveiebragte, vil komme til at udøve Indflydelse paa Taxationen. — Det ligger jo i Sagens Natur, at naar Værdiforhøielsen skal taxeres, er det ikke ligegyldigt, om en Veie, der findes paa Planen, kommer til Udførelse om 1 Aar eller om 10 Aar; naar man bestemt kan forudsæe, inden hvilken Tid en saadan Forbindelseslinie vil være aaben til Afbenyttelse, er det et væsentligt Moment i Bedømmelsen af Værdiforhøielsen. Smidlertid er det ogsaa her kun en tydeligere og fuldstændigere Maade at udtrykke sig paa, som det kommer an paa. Det skal jeg, som sagt, for-

beholde mig nærmere at conferere med Udvalget om. Underendringsforslaget af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Melchior) kan jeg ikke alene ikke gaae ind paa, men jeg maa meget bestemt modsætte mig det, jeg skal her gjentage den Erklæring, som jeg har havt Leilighed til at afgive i det andet Thing, den nemlig, at jeg ikke vil kunne forelægge Loven med en saadan Bestemmelse til Hans Majestæts Underkrift. Jeg vil ikke kunne paa-tage mig Ansvar for saaledes at forringe Statens Ret ligeoverfor de paagjældende private Ciere. Det ærede Medlem, som talte sidst, synes i den Henseende efter min Mening ikke at bedømme Forholdet ganske rigtigt, idet han taler om at indskrænke disse Cieres Eiendomsret. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det jo ikke her gjælder om at berøve Noget, her er kun Tale om at give Noget, som han ikke har. Byggefriheden have de vedkommende Ciere ikke nu, Lovforslaget gaaer ud paa at give dem den. Nu vil denne Byggefrihed give Anledning til en meget betydelig Værdiforhøielse af Eiendommene, og det kan altsaa med Rette siges, at der ved denne Lov skabes betydelige Værdier, som Staten foreslaaer at dele med de vedkommende Ciere; dette er vistnok saa liberalt, som man kun kan tænke sig. Statens Ret til at vedligeholde disse Indskrænkninger er utvivlsom, og naar Staten altsaa selv tilbyder, hvad jeg vel tør kalde et Slags Forlig, er det vistnok meget liberalt, at den vil dele med de Paagjældende den Fordeel, som deraf flyder for dem. Med Hensyn til Spørgsmaalet om udtrykkelig ved Loven at henvisse de Vedkommende til Domstolene kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører allerede har ansørt.

Ordføreren: Det ærede Medlem for 1ste Kreds (Melchior), som har stillet det Underendringsforslag, der er forelagt Thinget, meente, at Udvalget var gleden noget let hen over Spørgsmaalet om disse Besidderes juridiske Ret. Det troer jeg ikke med Føie kan bebreides Udvalget; jeg troer, at denne Debreidelse ser en stor Deel hidrører fra den Forvirring, som overhovedet er bragt ind i denne Sag derved, at man sammenblander egentlig private Rettig-